

MAAKT KLEDING ONS ZIEK?

KLEDING, VEZELS EN MENSELIJKE GEZONDHEID

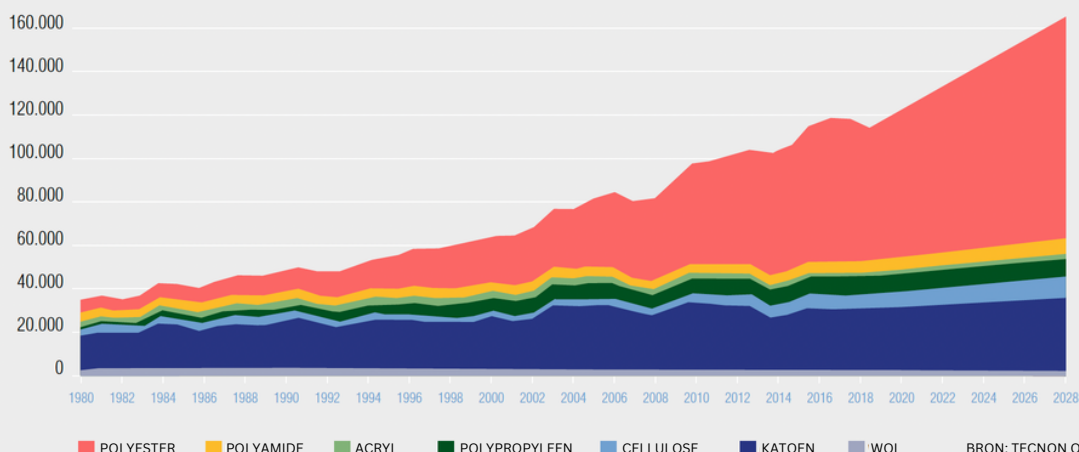

De mode-industrie is een van de grootste vervuilers ter wereld. Bijna 70% van al onze kleding en de textiel die wordt gebruikt voor banken, gordijnen en tapijten is gemaakt van synthetische materialen (zoals polyester, nylon, en acryl). Tijdens de productie van deze stoffen, maar ook elke keer dat je kleding draagt of wast, komen er minuscule stukjes plastic vrij. Deze deeltjes staan bekend als microplastic vezels.

Microvezels belanden in de lucht, het water en de voedselketen. De langetermijneffecten zijn onduidelijk, maar er ligt steeds meer wetenschappelijk bewijs dat microplastic vezels een risico vormen voor onze gezondheid. Kunststofvezels verspreiden zich via de lucht en zijn zelfs te vinden in de meest afgelegen uithoeken van de aarde. Bijna iedereen ter wereld (99 procent van de bevolking) ademt volgens de Wereldgezondheidsorganisatie lucht in die te vervuild is.

Synthetische microvezels zijn overal. Stof, binnen en buiten, bevat plastic vezels. Vooral binnenshuis is de concentratie hoog: zo'n 30 procent van al het stof in gebouwen bestaat uit plastic deeltjes. We worden bijna continu aan microplastic blootgesteld.

WERELDWIJDE TOENAME VAN DE TEXTIELVEZELPRODUCTIE SINDS 1980 (DUIZEND TON)

Enmaal ingeademd komen microvezels in onze longen terecht waar ze chronische ontstekingen kunnen veroorzaken. Dit kan op zijn beurt leiden tot ernstige ziektes zoals kanker, hartaandoeningen, astma of diabetes. Ingeademde deeltjes kunnen de lever, het hart, de nieren, de hersenen en zelfs de foetus bereiken!

Ook in ons eten en drinken komen microplastic vezels voor. Ze dringen ons spijsverteringsstelsel binnen en veroorzaken problemen zoals darmontstekingen. Er is een duidelijk verband tussen blootstelling aan plastic microvezels en twee soorten prikkelbare darmaandoeningen (de ziekte van Crohn en colitis ulcerosa).

Kinderen jonger dan zes maanden ademen twee keer zoveel plastic vezels in en krijgen twaalf keer meer binnen dan volwassenen, omdat ze vaak hun handen naar hun mond brengen en veel tijd op de grond besteden. Microplastic vezels kunnen vooral schadelijk zijn tijdens de vroege ontwikkeling van een kind.

Zorgwekkend is ook dat de microplastic vezels ziektekiemen kunnen mee- en overdragen. De ziektekiemen hechten zich aan microplastics in zeewater. Vissen en schaaldieren die deze vezels binnenkrijgen, kunnen de mensen die de vis vervolgens eten ziek maken. Ook giftige chemicaliën die door producenten aan de garen worden toegevoegd, bijvoorbeeld om ze te verven of waterdicht te maken, kunnen met de vezels in het lichaam komen en onze hormoonbalans verstoren.

Dit rapport biedt aanbevelingen voor modemerken, textielverkopers en de Europese Commissie. De industrie moet drastische maatregelen nemen om de hoeveelheid plastic vervuiling door de kleding en textiel die ze produceren te verminderen. Beleidsmakers moeten fabrikanten ter verantwoording roepen.

Maakt onze kleding ons ziek? Helemaal zeker is het nog niet. Maar wetenschappers zijn het er wel over eens dat de berg microvezels die we verspreiden ongelooflijk zorgwekkend is. Daarom zit er niks anders op dan het probleem bij de bron aan te pakken: de fabrikanten moeten anders gaan produceren. Meer bewijs hebben we niet nodig, wat we nu nodig hebben is minder microplastic vervuiling!

[Lees het volledige rapport](#)

MICROPLASTICS EN MENSELIJKE GEZONDHEID

